

[Fuglsang.]

Finansministeren, mente han ogsaa, at det var bedre, at vi fik de 10 Øre mere pr. Pund Sterling, netop for at faa Ro om dette Spørgsmaal. (*Indenrigsministeren*: Faar vi saa Ro?). Jeg hørte en Afbrydelse fra Indenrigsministeren, om vi saa faar Ro. Ja, saa faar vi Ro, for saa vidt som saa bliver den Aftale overholdt, som Ministeriet er gaaet ind paa.

Jeg kunde jo til den Ende gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at Regeringen den Gang, den 2. Februar 1933, da denne Aftale om Kursen var blevet truffet, udsendte en Meddelelse gennem Ritzaus Bureau, hvori der staar:

I Forstaaelse med Lovgivningsmagten udtaler Regeringen, at den i Dag fastsatte Sterlingkurs, Kr. 22½, agtes fastholdt; Nationalbanken har erklæret sig villig til at medvirke hertil.

(*Indenrigsministeren*: Har De overholdt det?). Om Nationalbanken har overholdt det? (*Indenrigsministeren*: Nej, Venstre?). Om Venstre har overholdt det? Ja, Venstre har jo for saa vidt overholdt det, som vi har krævet, at naar man har fastsat og var enig om en Kurs af 22,50, saa kunde det, højtærede Indenrigsminister, ikke være en Kurs af 22,40. Nu har vi haft en Kurs af 22,40 i en halv Snes Maaneder, og det kan formentlig ikke være 22,50, det tror jeg ikke, man behøver at være Indenrigsminister for at regne ud.

Det antyder over for mig en vis Smaalighed, at man tager 10 Øre af hvert Pund Sterling, som Eksporterhvervene i Henhold til den Aftale havde Krav paa, og jeg har ønsket at fremføre det her, fordi jeg synes, at man nemt kunde komme ud over det Spørgsmaal, da Ministeriet selvfølgelig raader over Midler i den Henseende, maaske ikke Finansministeren direkte, ej heller Indenrigsministeren, men de sidder jo sammen med den kgl. Bankkommissær, Handelsministeren, der i Henhold til Valuta-loven har fuldstændig Raadighed over Valutaen. Hvis de derfor ønskede det, kunde de jo blot komme med en venskabelig Henstilling til Handelsministeren om at overholde den trufne Aftale. Jeg synes ikke, det var for tidligt. Det kommer mig for, at Landbrugsministeren ved et Møde i Fredericia har givet Udtryk for den

samme Opfattelse, som Finansministeren gav Udtryk for ved det nævnte Møde oppe i min Kreds, at der egentlig ingen Grund var til, at vi ikke skulde have de 10 Øre. Jeg spørger: hvorfor faar vi dem saa ikke? Det var dog en Aftale, som, man ikke kommer uden om; man kan forsøge at fortolke det, hvordan man vil: det var en Aftale; der staar ikke i Ritzau-meddelelsen 22,40; der staar 22,50. Hvorvidt man saa skal opretholde den Kurs i al Fremtid, er jo et helt andet Spørgsmaal (*Indenrigsministeren*: Ja). Det er et helt andet Spørgsmaal, Hr. Indenrigsminister; det kan vi jo drøfte ved en anden Lejlighed.

Handelsministeren har naturligvis mange Ting at tage Vare paa. Han har ogsaa været i Fredericia i Sommer ved Købestævnets Aabning og har naturligvis holdt, efter Referatet at dømme i „Dansk Arbejde“s Blad, en stort anlagt Tale. Naa, det er der nu ikke noget at sige til; jeg gaar ud fra, at store Mænd altid holder stort anlagte Taler, og en saadan var det ogsaa, Handelsministeren holdt i Fredericia. Naar man læser Referatet, faar man nu ikke egentlig Indtryk af, at der er sagt saa forfærdelig meget. Det er egentlig mere det, der bliver lagt ind i Talen fra Dansk Købestævnes Side, man har slaaet op. Der er ikke noget at sige til, at Handelsministeren vil sige et Par kønne Ord, naar han kommer til denne Fest i Fredericia. Jeg er ikke fuldstændig enig i det Synspunkt, at det drejer sig om at faa Dansk Arbejde til at sørge for vor Selvforsyning paa alle Omraader, jeg er ikke just enig i, at det er det rigtige. Men der er dog væsentlige Omraader, hvor jeg synes, den højtærede Handelsminister kunde gøre en Indsats, og hvor jeg ikke har hørt noget til det. Vi fremførte det fra Venstres Side i sin Tid, og siden har jeg ikke hørt noget til, at der er sket noget paa dette Omraade. Det, jeg tænker paa, er Muligheden af at faa en Kartoffelindustri ud over den, vi har i Øjeblikket i Henhold til Kartoffelmelsordningen. Vi fra Venstre rejste Spørgsmaalet i sin Tid, og jeg tror, det vilde være af stor Betydning, om Handelsministeren i Stedet for paa saa mange andre Omraader at interessere sig for Selvforsyningspolitik satte ind over for dette, at vi fik en Kartoffelindustri mere.

Der er saaledes ikke noget i Vejen for